

[J. S. Foget.]

Slagteriernes og Mejeriernes Stilling er klar, og L. S. og Erhvervsudvalget har stillet sig fuldkommen solidarisk med disse Produktionsforeninger. Landbrugsraadet staar derfor nu med en saa udvidet Beføjelse, som det aldrig forhen har haft, til at handle paa det arbejdende Landbrugs Vegne, men ogsaa med en uafviselig Pligt. Forhaabentlig vil det da vise sig i denne Prøvelsens Stund, at man ikke fra øverste Side søger at vige udenom, men den 21. ds. i Odense beslutter at give Magthaverne i dette Land et passende Svar paa de Ydmygelser, som Landbruget gennem 15 Aar har været ude for.

Min Stilling til Lovforslaget maa paa Baggrund af disse mine Udtalelser ligge tilstrækkelig klar. Jeg agter ikke at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse i den foreliggende Form.

Første Næstformand (Veistrup): Det ærede Medlem fremsatte en Udtalelse, der ikke kan passere upaatalt. Det ærede Medlem sagde, at der var foregaaet lovformeligt Tyveri over for Landbruget. Jeg maa paa tale dette Udtryk som ganske urimeligt, vi har ikke noget i dette Land, der kan betegnes som lovformeligt Tyveri.

Villemoes: Jeg har nogen Forbindelse med Forretningsfolk og andre i forskellige Lande i Europa, ogsaa med Forretningsfolk i England, og jeg hører jævnlige derovre fra. Danmarks Salg til dette Land repræsenterer, som alle Medlemmer af det høje Ting ved, for visse Varesorters Vedkommende omtrent hele vor Eksport og for andre Varer tre Fjerdedele eller Halvdelen. Det er derfor selvsagt, at det influerer i allerhøjeste Grad paa vort Lands økonomiske Velvære, om vi faar bedre eller daarligere Priser hjem for disse vore Varer.

Det er utvivlsomt, at vi har faaet og faar meget lave Priser for vore Eksportvarer og navnlig for vore Landbrugs- og Fiskeri-eksportvarer. Hele den danske Befolkning er overordentlig interesseret i, at der fremkommer mest mulig fremmed Valuta, og enhver, der har tænkt det allermindste over denne Sag og fulgt Begivenhederne, ved, at praktisk talt den eneste frie Valuta, som vi faar til vort Land, er engelsk Valuta. Over for alle andre Lande drejer det sig om

decideret Tuskhandel, og ved Masser af Lejligheder skal vi oven i Købet sende Penge med. Derfor er det livsvigtigt for vort Lands Erhvervsliv, at vi har en Valuta-ordning, som kan virke tilfredsstillende for det arbejdende Erhvervsliv i Danmark og for hele den danske Befolkning. Dette høje Tings Medlemmer ved, hvilket stort Begær der er efter fremmed Valuta — et meget stort Begær, et Begær, som det er vanskeligt at opfylde, naar vi faar relativt lidt fremmed Valuta hjem.

Naar man gennem en Aarrække har fulgt den høje Regerings Valutapolitik, bliver man just ikke opfyldt af Beundring derfor, tværtimod. Mit Partis Ordfører, det ærede 3die Medlem for 6te Kreds, har tidligere under Mødet i Dag omtalt Forholdet mellem den danske Krone og den engelske Sterling, bl. a. ogsaa den Periode, der fulgte efter den 20. September 1931, hin mørke Søndag, da Bank of England forlod Guldet. Mit Partis Ordfører har omtalt den Overenskomst, som Regeringspartierne i Slutningen af Januar 1933 afsluttede med Regeringen om Forholdet mellem den danske Krone og det engelske Pund, et Forhold, der fra mange Sider blev overordentlig stærkt kritiseret, bl. a. ud fra den Betragtning, at det kunde involvere en Ødelæggelse af den danske Mønt; i hvert Fald det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre, Venstre, ønskede dette, sagde man fra mange Sider, og man foretog en politisk Hetzkampagne mod Venstre, idet man udnyttede Sagen politisk over for Venstre. Den burde i Stedet for have været udnyttet mod Regeringspartierne, navnlig mod Socialdemokratiet, der havde vundet Valget den 16. September 1932 ved at forklare den danske Vælgerbefolkning, at Socialdemokraterne var de virkelig sande Vogtere af den danske Mønt. Man erindrer Statsministerens Tale i Radioen den allersidste Aften før Valget. Hvad gjorde Regeringen, hvad gjorde Regeringspartierne umiddelbart efter, at man ved en falsk Forklaring havde vundet Valget? Ja, man gjorde noget fornuftigt, det skal jeg være den første til at erkende, man gik nemlig fra sit Ord, man gik i Forhandling med Venstre, en Forhandling, der paa det valutariske Omraade resulterede i, at der blev foretaget Foranstaltninger til virkelig